

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 15. Aliquos sanctos alijs sanitatem à Deo impetrasse, qua ipsi
caruerunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

minis secum vehunt species ab obiecto illustrato. Sed hæc ad scholas remitto. Mei muneris est, in hoc casu rectas videndi vias amissas, rimam tamen inuentam, per quã visus posset compensari, ostendere. Quod meritò inter mirabilia naturæ ponitur.

§. XV.

Aliquos Sanctos alijs sanitatem à Deo impetrasse, qua ipsi caruerunt.

Nunc à miris & mirabilibus naturæ ad diuina miracula venio, & dico, conqueri mortales non posse, si pro plumbo aurum, pro vitro gemmas commutent. Sæpe enim diuina bonitas, dum monstris aliquid, quod naturæ eorum conuenisset, adimit, eius loco substituit donum aliquod supernaturalis. Domesticum præsto esto exemplum. P. Ferringo, vnus è Societate IESV, qui magna sanctitatis fama Leuiæ diem suum obiit, ipse multis annis cæcus, tribus cæcis visum redhibuit: adeò liberaliter cum eo egit Deus, vt pro duobus sex illi oculos redderet. Neq; est rarus hic, apud diuinum tribunal agendi modus, vt sinat sanctos suos, quod ipsi non habent, alijs impertiri. Ita ab ægro, ac morituro S. Episcopo Cuthberto sanitatem accepit, qua

qua diu caruit, Vualchstod. Quod miraculum cum narrasset venerabilis Beda, colophonem hunc addidit: *Non autem dubitandum, supernae pietatis hoc dispensatione procuratum, ut qui multos antea sospes ad huc, valensq; curauerat, hunc quoq; moriturus curaret; quatenus hoc quoq; indicio pateret, etiam corpore infirmatus vir sanctus, quantum spiritu valeret. In qua profecto curatione sequebatur exemplum sanctissimi & reuerendissimi patris Aurelij Augustini episcopi, qui dum pressus infirmitate, qua & mortuus est, decumberet, venit quidam cum suo agroto, rogans, ut eidem manus imponeret, quò saluus esse posset. At ille, Si, inquit, aliquid in his possem, mihi hoc utiq; primitus prestissem. Rursus is, qui venerat, Te, inquit, visitare iussus sum: siquidem in somnis dictum accepi, Vade ad Augustinum episcopum, ut eidem manus imponat, & saluus erit. Quo ille audito, mox agrotanti manum benedicens imposuit. Nec mora sanatum ad propria remisit. Hæc Beda. E quibus videre est, multos alijs sanitatem atq; vitam à Deo, manifesto sanctitatis argumento, impetrare, qui ipsi animam efflant, in oculis atque manibus eorum, quos sanauerunt. Ostendit enim sapientis-*

Ven. Beda
in vita
S. Cuthbert.
c. 38.

pietissimus mundi Gubernator, eos, dum
 minora dant alijs, maioribus dignos esse;
 & sæpe subducit vires, aut membra corpo-
 ri, vt animo robur aut lumen addat.

§. XVI.

*Lingua usu priuatus, prophetia dono or-
 natus.*

Ioan. Ni-
 der. l. 2.
 Formic.
 cap. 7.

Quod etiam vicino exemplo potest
 confirmari. Constantiæ ad lacum Acroni-
 anum vir erat, quem à primis incunabulis
 natura mutum surdumque, fortuna inopé
 esse voluit, vt haberet vtrinque patientiæ
 occasionem. Sed quod corpori deerat, ani-
 mo superabundabat. Vita illi humilis, ha-
 bitus vulgaris erat, anima sublimis, &
 virtus à Deo singularis data. Quare vt
 nulli hominum molestus, ita Numini sem-
 per valde addictus fuit, cui corporis &
 mentis illibata seruebat virginitate. Ob
 quam rem & prophetiæ spiritu scientiaque
 rerum occultarum fuit ornatus. Quan-
 quam enim linguæ vsu destitutus, nutibus
 tamen multa futura atque arcana indica-
 bat. Experti sunt id viri Religiosi & sæ-
 culares; quibus, quod in animo conde-
 bant, patefecit; inter quos fuere ij, qui in
 Patrum Dominicanorum cœnobio Con-
 stantiæ